

BUNICA

Alexandrescu Oana-Adriana

În odaia inundată de mirosul de gutuie
Dar frumos amestecat cu acela de tămâie..
Pe o laviță,tăcută croșeta bunica mea..
Împletind gânduri și ață cu o antică andrea...

Aplecată,gârbovită de atâtea griji și muncă
Retrăiește anii vieții..peste firul ce-l aruncă
Peste deget înc-o dată...fară însă a vedea
Împletește la ciorap fir cu fir și viața sa...

A crescut copii cu trudă(astăzi sunt părinții mei)..
Apoi ne-a crescut pe noi,tot cu drag ca și pe ei!
A muncit să ne dea nouă fără însă-a se gândi
Că în prag de batrânețe ea tot singură va fi..

Dor imi este de bunica și de mângâierea sa
Aș mai vrea s-o văd odată cum pe frunte mă pupa..
Îi admir doar amintirea..din acea ultimă zi..
Împletind gânduri și ață pentru când nu va mai fi!...

27.09.2016

de Oana Adriana Alexandrescu

Focșani